

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

4. De succeßione Regum Syriæpost mortem Alexandri M.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philippi

Chronologia
vet. Testamenti

A IV
17 a

16.

QVÆST. CHRONOLOG. IV.

non sit mortuus ante annum Urbis 689. quando Casar de eo referre-
gitabat; colligimus Auletem 30. annos non regnasse; sed ut terminum
nempe anno illo Urbis 689. defunctus est: sin autem anno sequenti, dicitur
Auletæ annos 13. ab anno ante Christum 64. vsque ad 51.

Qua rati-
one La-
shurii in-
ter Cle-
opatram 30.
anni in-
terponan-
tur.

18. Non errant in annorum numero, auctores illi, qui inter Lathum
Cleopatram 30. annos interponunt, quorum initium capiendum est, ut
ante Christum 81. finis constituendus anno 51. Inde Cleopatra prima
fratre, tum solus regnavit annos vniuerse 27. solidos: vicissimum locum
tigit, non transegit, nimirum ab anno ante Chr. 51. vsque ad 30. Urbis
pungentissimum vicissimum quartum.

QVÆSTIO IV.

De successione regum Syria, post mortem Alexan-
dri Magni.

Seleucus
Nicanor.

1. **H**OS Principes à potiori parte, & breuitatis causa reges Syria
quamuis alijs etiam regionibus imperitarint, quorum prima
leucus Nicanor, qui in Media, Babylonia, Syria annos 31. commo-
rum supputatione regnasse scribitur, & vulgo numerari solent, 22. annos
post mortem Alexandri completo, licet forte non illo præcise anno 22.
tulos sibi vendicari, ut nonnulli annotarunt. Hos 32. annos fuisse
non arbitror, eosque ab anno ante Christum 313. vsque ad 281. perti-
nere, ac proinde ea omnia, qua de isto Seleuco Daniel cap. 11. narra-
rat tunc fuere completa. Nam teste Iustino Pyrrhus in Italiam exiit
Antiocho Sotere, utique iam imperante pecunias accepit. Pyrrhus
Tarentinis accitus venit in Italiam eo anno, quo acta est Olympias
valde probabile est, Antiochum Soterem regnum iniisse anno 4. Olymp.
necdum finito, ante Christi æram 281. desinente. Nec multum ab
Eusebio initium regni Soteris inscribat anno 1. Olymp. 125. hoc
gi potest de computatione Orientalium, qui novos annos Olymp.
autumno per prolepsin ordiri solent. Sic absque auctorum discor-
tum erit, quod Iustinus tradidit posteritati. Quamquam etiam quæ-
re possit, Soterem capessivisse imperium, anno ante Christi æram
Iudicrum illius Olymp. 125. & Seleucum illum vsque regnum obtinisse.

Antiochus
Soter.

2. Secundo loco in hac serie imperat Antiochus Soter Seleuci
filius annos 19. omnium ut puto auctorum consensu, tempore ante
Christum 281. desinente vsque ad 262. iuxta dicta §. precedenti.

Olymp. 130. quæ de illo Daniel prædixerat, vera fuisse comprobavit euentus. Addit Salius ad ann. m. 3792. num. 1. vnum reperiri, qui verbo annos 20. tribuat Soteri.

3. Antiochus II. *Θεός*, Soteris filius, tertius à Seleuco I. succedit in imperium anno 3. Olymp. 129. tenerque principatum annos 15. nimirum ab anno ante Christum 262. vsque ad 247.

*Antiochus
II. Θεός.*

4. Rex IV. in Syria fuit Seleucus II. Callinicus *θεοῦ* filius, annis 20. vt habet Eusebius, cui assentiuntur Torniellus, Gordonus, Samerius, Petauus, Salius, qui plures in hanc sententiam recenset. Hi 20. anni mihi ab anno ante Christum 247. vsque ad 227. profluxisse videntur.

*Seleuc. II.
Callinic.*

5. Quintus regum Syria numeratur Seleucus Ceraunus Callinici filius, cui Appianus biennium tribuit: Sanctus autem Hieronymus, quem sequuntur Torniellus, Salius & alij plerique censent eum anno sui principatus tertio obiisse. Consentit Petauus lib. 10. de Doct. Temp. cap. 4. lib. 13. in Tabulis, & lib. 5. Rationarij, c. 3. vbi ait Seleucum Callinicum anno regni 20. mortuum, Ceraunum tribus annis imperasse, regnum iniisse anno 2. Olymp. 138. ac primo sequentis mortuum esse. Regnavit igitur ab anno ante Christ. 227. vsque ad 224.

*Seleucus
Ceraunus.*

6. Sextum ordine regem Asiae & Syriae Antiochum Magnum fratrem Cerauni, filium Callinici, occiso in Phrygia Cerauno, exercitus ad regnum vocat, anno, vt Petauus in tabulis notat, ante Christi æram 224. sub initium Olymp. 139. & ex eiusdem Petauij, Tornielli, & quorundam aliorum computatione anni 36. adscribuntur. Salius autem, cum Polybio, Appiano, Sulpitio, annum etiam sequentem, hoc est, 37. illi attribuit: *idque*, inquit, T. Liuij historia lib. 38. aperte demonstrat, & Eusebij quoque Chronologia postulat, qui Seleucum huius filium post sequentem annum in regno collocat Olymp. 148. secundo. Ego cum Petauo opinor Antiochum Magnum regnare cœpisse anno ante Christi epocham 224. in quem incidit Olympias illa 139. regno simul & vita miserè spoliatum anno ante eandem epocham 187. Olymp. 148. secundo, eique annos 37. enuero, cum Appiano, Salius & cæteris iam citatis. Fortè aliquid anno 37. defuit, & eam ob rem, à quibusdam Scriptoribus fuit prætermissus, vel Philopatori adscriptus.

*Antiochus
Magnus.*

7. Septimus rex in serie Seleucidarum, Seleucus IV. Philopator Antiochi Magni filius, regnum adipiscitur anno ante Christum 187. regnatque annos solidos 11. nempe vsque ad annum ante Chr. 179. Consentit Petauus in tabulis, vbi ait eum regnasse annos 11. & menses aliquot. Si Antiocho M. 36. anni duntaxat supputentur, 12. Philopatori sunt tribuendi.

*Seleus. 4.
Philopator.*

8. Antiochus IV. cognomento Epiphanes, frater Philopatoris, Antiochi Magni

*Ant. IV.
Epiphanes*

Machab.

ccc

Magni

P.
H. Philippi

Chronologia
vet. Testamenti

A IV
17 a

Magni filius, euadit octauus rex Syriæ anno Græcorum 137. vt testatur Iosephus in 1. Mach. 1. v. 11. ante Chr. 176. Olymp. 151. primo, vt bene in tabula notat Petauius, cui assentitur Caluissius, de anno illo 176. Exerant autem rex Antiochus filius, qui anno demum 2. vel 3. prædictæ Olymp. Epiphaneum ad regnum tant euectum, Interiit autem anno Græcorum 149. vt traditur 1. Mach. 1. v. 16. ante communem æram Christianorum 164. Sic ad 12. annum huius prædictæ peruenit. Vide tabulas sequentes, & notas in loca Scripturæ indicata.

Antioch. V.
Eupator.

9. Antiochus V. Eupator filius Epiphaneis nono loco inter Seleucos princeps, regni sui exordium præclara temporis nota signatum habet. Anno 164. v. 16. & mortuus est sibi Antiochus rex, anno 149. Et cognouit Lyfian, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutritus adolefcentem, & cauit nomen eius Eupator. Itaque regio sceptro manum ad mouet Eupator ante Chr. 164. quo iniit ille 149. Græcorum, vt liquet ex dictis q. 1. & hinc transacto vita defungitur, anno ante Chr. 164.

Demetr.
Soter.

10. Decimus rex Syriæ, Demetrius Soter Seleuci Philopatoris filius, gubernacula cepit anno Græcorum 151. vt testatur lib. 1. Mach. c. 7. initio, & bis: Anno centesimo quinquagesimo primo, exijt Demetrius Seleuci filius ab Priene, ascendit cum paucis viris, in ciuitatem maritimam, & regnauit illic. Hoc gestum anno ante Chr. 162. quo cœpit 3. Olymp. 153. Regni habenas tractas antea tradit Iosephus: scilicet vsque ad annum ante Christ. 151. quo occidit, & 17. lām fiet ex ijs, quæ iam de Alexandro in medium proferebantur.

Alexand.
Bala.

11. Undecimus post obitum Alexandri M. Alexander Bala, qui in Syriæ regnum inuasit, siue Asiæ, anno ante Chr. 153. Siquidem anno sexagesimo (subaudi Græcorum) ascendit Alexander Antiochi filius, quoniam natus est Nobilis, & occupauit Ptolemaidam, & receperunt eum, & regnauit illic. Anno 10. v. 1. Imo eodem anno vestem Sacerdotalem concessit Ionathæ, quoniam isto Scenopegiæ usus est. ib. v. 21. At verò per duos circiter annos, Alexander cum Demetrio diuicauit de imperio, nempe vsque ad finem anni 161. aut initium 162. quando perempto Demetrio, Alexander vocauit Cleopatram filiam regis Ægypti, vt indicatur illo cap. 10. v. 12. & 17. Quoniam nim victoria de Demetrio, haud diu præcesserit Alexandri & Cleopatras prias sacra insinuat historia, dum refert, simul & istam victoriam præclaram significatam, & petitem regiæ puellæ connubiū, per Legatos Alexandri circa duplex initium regnandi potest Alexandro consignari: alterum Græc. 160. ueniente adhuc Demetrio; alterum sub initium anni 162. Demetrio è viuis sublato. A priore exordio regnauit annos 7. nimirum ab anno ante Chr. 153. vsq; ad 146. à posteriore, quinquennium, ab anno ante Chr. 146. ad 141.

Demet. II.
Nicator.

12. Demetrius II. Nicator, Demetrii Soteris filius XII. rex Syriæ anno 165. aspirans ad paternum imperium, venit à Creta in terra patrum suorum. i. Mach. 10. v. 67. sed per biennium circiter ei restitit Alexander Bala, quo capite truncato, regnavit Demetrius anno 167. i. Mach. 11. vers. 19. hoc est; anno ante Ch. 146. In eundem porro annum incidit mors Alexandri Balæ, & Ptolemæi Philometoris, quia eodem tempore ambos violenta morte sublato constat ex illo c. 11. v. 18. Unde colligimus primo, eodem anno Physconem in Ægypto Philometori successisse, quo Demetrius Alexandro, anno inquam 146. ante Christum. Hic imperat quinquennium, vsque ad annum 141. quo captivus apud Persas esse cœpit. Colligimus secundo, codicem Eusebij vitiosum esse, dum huic Demetrio annos tres duntaxat inscribit antequam à Phraate caperetur.

13. Regnante adhuc Demetrio, & Tryphone cum eo bellum gerente, Antiochus Alexandri Balæ filius aliquanto tempore regis titulus ornatus fuit: sed haud multo post, ab ipso Tryphone sublatus, Demetrio imperium suum propugnante: proinde tempus quo Antiochus Alexandri XIII. à Seleuco regnavit, absorbetur in annis, quibus Demetrius detinuit principatum.

Antiochi
(filius Alex-
andri
Balæ) bre-
ve impe-
rium.

14. Diodorus, qui & Tryphon dictus, loco 14. regnavit, seu potius tyrannū egit, triennio, ut refert Iosephus, qui lib. 13. Antiq. c. 9. scribit, Tryphonem non prius inuasisse regnū, quem Demetrius teneretur captivus, adeo ut ex isto Demetrii casu Tryphon occasionem arripuerit Antiochum occidendi, eiusque regnum vsurpandi. Iosephum in hac Chronologia sequitur Petavius li. 10. c. 45. Sunt autem alij qui cœsent Tryphonem citius regno manum adiecisse, Antiocho neci dato, ut Torniell, ad an. m. 3912. & Salianus ad eundem annum num. 24. & suam opinionem adstruunt ex i. Mach. 13. v. 31. vbi, cum sacer textus cœpisset a cœta Simonis representare, hæc inserit: Tryphon autem cum iter faceret, cum Antiocho rege adolescente, dolo occidit eum. Et regnavit loco eius, & imposuit sibi diademata Asia, & fecit plagam magnam in terra: cum regreditur ad narrationem rerum à Simone gestarum, anno 170. regni Græcor. quando Simon Machabæus elegit viros, & misit ad Demetrium regem, ut faceret remissionem regioni, quia acius omnes Tryphonis, per surreptionem fuerant gesti. ibid. v. 34. Annuit optatis Demetrius, & Iudæam à tributis liberam esse iussit: atque ita anno 170. ablatum est iugum gentiū ab Israel. v. 41. Deinde Demetrio & Tryphone, de regni corona inter se certantibus, Simon Gazam deditioe accepit, præsidium quod erat in arce Ierusalem, eiecit inde, & mundavit arcem à contaminationibus, & intrauerunt in eam, tertia & vigesima die secundi mensis, anno 171. v. 51. Anno autem 172. regni Græcor. Demetrius movit in Mediam, ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. i. Machab. 14. v. 1. Itaque cædes Antiochi Balæ filij, præcessit Demetrii in Mediam profæctionem parte anni 170. Græcorum, & toto 171.

Diodorus;
qui &
Tryphon.

P.
H. Philippi

Chronologia
vet. Testamenti

A. IV

17^a

15. Respondent aliqui, auctorem libri i. Mach. vsum fuisse proleptice servasse temporis ordinem, quando cædem Antiochi, & tyrannidem Tryphonis prius recensuit, quam Iudæorum libertatem, & Demetrii captivitatem in Mediam abitum. Ita Petavius. Quod, inquit, Tryphonis tyrannidem parricidium narratur, ante Demetrii calum, qui sequenti capite commemoratur, id vltimo Scripturæ, imò verò & historiæ more factum est, ut in narratione consequentia contextaque sunt, etiam tempore sint dilata, ut videntur. Verum hæc euasio, non cui libet satis idonea forte videbitur, nulla causa appareat, cur scelerata Tryphonis facinora, rebus à Simone per infera sint, nisi quia reuera Tryphon ante tyrannus evasit, quam Simoni Demetrium mitteret Legatos. Enimvero hæc nullam habent connexionem aut connexionem, cum ijs quæ vel præcedunt, vel consequuntur, ut patenti caput illud 13. à v. 25. ad 31. Ista verò difficultas commode expellitur duplici initium regno Tryphonis adscribatur, alterum anno cæditur regni Græcorum, cum ipse occiso Antiocho rege, ex tutore factus est, alterum regnique alieni inuasor: alterum Demetrio in Mediam profecto, quæ Tryphon, nullo sibi obliſcente, regni diadema retinere cepit, anno cæditur 172. & vsque ad annum 174. desinentem illud per summum rebus cepit. Tunc enim Sideres Tryphone debellato, fratris sui ad hoc regnum ascendit. Tryphon igitur tribus annis Chronologicis regnavit, ut habet Iosephus, scilicet, ab anno ante Chr. 141. vsque ad 138. annos. Tempus quo idem Tryphon cum Demetrio ante Mediam expeditionem bellam habuit, annis Demetrii connumeratur.

15. Antiochus Demetrii Soteris filius.

16. Rex XV. Syria fuit Antiochus Demetrii Soteris filius, Demetrii Soteris frater, dictus Sideres, Soter Pius, de quo i. Mach. 5. v. 22. annis septuag. simo quarto exijt Antiochus in terram patrum suorum, & cæditur eum omnes exercitus, ita ut pauci relicti essent cum Tryphone. Hic annus 172. Græcorum inijt quidem anno ante æram Christi 139. nihilominus Sideres incipisse regnare nisi sub finem istius anni 174. Græcorum, incipisse aut saltem instante anno ante Christum 138. Annus enim primus Hircani quartus Sideræ incidit in annum sabbaticum, teste Iosepho i. Mach. 1. titiq. cap. 15. & 16. Hic autem annus sabbaticus oritur ab anno ante Christum 138. & fuit vsque ad autumnum anni sequentis, ita ut pars postterior anni illi concurrat cum quarto Sideræ. Sic annus primus Hircani, quartus Sideræ & finis anni sabbatici inciderunt in annum ante Christum 138. & primus Sideræ sumpsit exordium ab anno ante Christum 138. forte à fine anni præcedentis. Novennium imperat Sideres, ab anno ante Christum 138. vsque ad 129. quo rex Demetrius frater ipsius postulat

suam Regiam reuertitur, ac iterum paucis annis imperat. Sequentes Asiae ac Syriae reges, post Machabæorum tempora vixerunt: idcirco eos missos facio, quia ad sacrarum literarum intelligentiam, non multum refert, accuratius eorum annos indagare. Vide tabulas expansas, in quibus sicut & hac atque præcedente quæstione, si quandoque vnius anni parachronismum iueneris, dabis veniam meæ oscitantia, & calculos tuos subtilius dispones.

QVÆSTIO V.

De Mathathia & filijs eius Machabæis.

1. **T**Orniellus ad annum m. 3887. num. ii. & Salianus ad ann. 3888. num. io. censent ea, quæ de Mathathia referuntur, fieri cœpisse sub finem anni Græcorum 145. nempe cum iussu Antiochi, idolum altari Dei fuisset impositum die 15. Casleu, & templum profanatum die 25. eiusdem, vt refertur 1. Machab. i. vers. 57. & 62. Quod neque certum est, neque improbabile. Ego initium principatus illius, refero ad annum illum 145. regni Græcorum, ante Christum 168. finem & mortem, ad annum sequentem, qui erat ante æram Christi 167. Vtrum anno integro Ducis officio functus fuerit, mox inquiram.

Initium principatus Mathathia.

2. Iudas Machabæus ex quorundam opinione, suscepit principatum anno 147. regni Græcorum circiter ineunte, Olymp. 153. quarto imminente, & præfuisse 5. annos Chronologicos. Est Tornielli in Annalibus & Tabulis. De anno illo 147. probat suam opinionem: quia Mathathias principis munere fungi cœpit & sanctam legem propugnare, circa vel post mensem nonum anni 145. Græcorum, annumque integrum Ducem egit: ac proinde Iudas non nisi anno Græc. 146. quasi elapso, ad populi gubernationem accessisse videtur. Cum enim facer historicus lib. i. cap. i. narrasset Tyranni rabiem, & sacrilegam templi violationem, subiungit cap. 2. *In diebus illis surrexit Mathathias &c.* Iosephus autem lib. 12. Antiq. cap. 8. disertè tradit, eum exacto sui principatus anno, mortuum esse. Quod ad initium principatus Iudæ attinet Torniello subscribit Salianus.

Tempus principatus Iudæ Machabæi.

3. Hæc tamen certa non sunt, potuit enim auctor lib. i. Machabæorum vti prolepsis, & ea prius expedire, quæ in communi ad persecutionem ab Antiocho excitaram spectant, quàm ad Mathathia heroica facta descenderet. Esto sæuiente quidem illa tempestate, sed templo necdum profanato, Mathathias Tyranni conatibus cœperit obistere. Quem sensum commodè recipiunt illa verba: *In diebus illis*, quasi dicatur: sub idem fere tempus, quo furor Epiphanis